

ชื่อวิทยานิพนธ์ การปฏิบัติการใช้น้ำยาทำลายเชื้อในเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ ของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลทั่วไปและโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดระยอง

ชื่อผู้เขียน นางสาวอุไรวรรณ หิรัญโรจน์

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ พูนทรัพย์ โสภารัตน์ ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยุภาพร เม่งอำพัน กรรมการ
อาจารย์ สุชาดา เหลืองอาภาพงศ์ กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประคิม สุจฉายา กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศรีพรรณ กันธวัง กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติการใช้น้ำยาทำลายเชื้อ ในเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลทั่วไปและโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดระยอง จำนวน 414 คน รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกรกฎาคม 2538 โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้รับแบบสอบถามคืนจากบุคลากรทางการแพทย์ 378 คน คิดเป็นร้อยละ 91.3

ผลการศึกษาพบว่าบุคลากรทางการแพทย์ส่วนมากเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 98.4 มีอายุระหว่าง 20-57 ปี อายุเฉลี่ย 29.8 ปี ปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพร้อยละ 63.8 พยาบาลเทคนิคร้อยละ 34.7 และผู้ช่วยพยาบาลร้อยละ 1.5 ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลทั่วไปร้อยละ 57.7 ที่โรงพยาบาลชุมชนร้อยละ 42.3 มีประสบการณ์การปฏิบัติงานนาน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมาปฏิบัติงานนาน 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.5 และเคยเข้าร่วมประชุมหรืออบรมวิชาการเกี่ยวกับการ

ควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 62.2

บุคลากรทางการแพทย์มีการปฏิบัติการใช้ยาทำลายเชื้อในเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ได้ถูกต้องทุกครั้งคิดเป็นร้อยละ 63.2 ปฏิบัติถูกต้องเป็นบางครั้งร้อยละ 14.2 และปฏิบัติไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 22.6 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าบุคลากรทางการแพทย์ปฏิบัติถูกต้องทุกครั้งในด้านการใช้น้ำยาทำลายเชื้อโดยทั่วไปได้คิดเป็นร้อยละ 67.3 ด้านการผสมน้ำยาทำลายเชื้อคิดเป็นร้อยละ 71.9 ด้านการเก็บรักษาน้ำยาทำลายเชื้อร้อยละ 73.8 ด้านการเลือกใช้น้ำยาทำลายเชื้อกับประเภทของเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ร้อยละ 62.2 ด้านการใช้ความเข้มข้นของน้ำยาทำลายเชื้อร้อยละ 55.7 และในด้านการใช้ระยะเวลาในการทำลายเชื้อเพียงร้อยละ 54.1 เท่านั้น

การศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการให้ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมและการป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติในด้านการใช้ความเข้มข้นของน้ำยาทำลายเชื้อ และการใช้ระยะเวลาในการทำลายเชื้อโดยน้ำยาทำลายเชื้อ ควรดำเนินการทั้งในการให้ความรู้ การจัดทำมาตรฐานและคู่มือปฏิบัติที่เหมาะสมเกี่ยวกับการทำความสะอาด การทำลายเชื้อ ตลอดจนมีการนิเทศติดตามผล รวมทั้งการประเมินผลเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ

Thesis Title Disinfection Practices for Medical Instruments by Using Disinfectants among Nursing Personnel at General and Community Hospitals in Rayong Province

Author Miss Uraiwan Hirunroj

M.N.S. Infection Control Nursing

Examining Committee

Associate Professor Poonsap Soparat Chairman

Assistant Professor Yupaporn Mengumphun Member

Mrs. Suchada Lueang-a-papong Member

Assistant Professor Dr. Prakin Suchaxaya Member

Assistant Professor Dr. Seepan Kantawang Member

Abstract

The purpose of this study was to determine disinfection practices for medical instruments by using disinfectants among 414 nursing personnel working at one general and five community hospitals in Rayong province. Data were collected from May to July 1995 using the questionnaires developed by the researcher. 378 questionnaires were returned.

The results revealed that 98.4% of the subjects were female. The age range was 20-57 (mean was 29.8). Sixty percent were professional nurses, 34.7% and 1.5%

were technical nurses and practical nurses respectively. More than 57% work in the general hospital, and 42.3% work in community hospitals. 51.1% have 1-5 years of experience and 23.5% have 6-10 years. About 62.2% of the subjects used to meeting in infection control.

Sixty seven percent of nursing personnel has a corrected disinfection practice, 14.4% and 17.2% were sometimes corrected disinfection practice and incorrect disinfection practice, 67.3% were corrected for general using, 71.9% were corrected for preparation, 73.8% for storage, 62.2% were appropriate chose disinfectants for medical instruments. Only 55.7% and 54.1% of nursing personnel have corrected disinfection practice about the use of concentration and disinfection time.

Educating nursing personnel about disinfection practices is still needed, especially on concentration and disinfection time. Manual or Standard guidelines for disinfection practices should be provided for every ward. Supervising and evaluation should be performed continuously.